

مامی توانیم بهتر بنویسیم؛ فارسی نویسی آرامش بهتری برای خواننده دارد

برای نمونه بنگرید به واژه ای همانند (دغدغه) که شبانه روز در رسانه ها بازگو می شود. برابر آن در فارسی: نگرانی، پریشانی و دلواپسی است. آیا به راستی "دغدغه" همگن با واژگان انسان های گنگ و لال نیست؟ و گفتن آن چه نازشی دارد؟ یا برخی برای نشان دادن فرهیختگی خود، شیوه نوشتن ساده را پیچیده می نمایند، برای نمونه: برای گفتن: بررسی کردیم (و یا برسیدیم) می گویند مورد بررسی قرار دادیم یا برای اینکه بگویند: خریدیم، می گویند خریداری کردیم. این شیوه گفتاری، هیچ نشانی از فرهیختگی نیست. در پایان برای نمونه برخی از واژگان ناروا را بازنویسی کرده ام.

- متناقض (ناسازگار، ناهماهنگ و ناهمساز) -
- متوالی (پی در پی) - متوجه کردن (آگاهانیدن) -
- متمتع (برخوردار) - متکلم (گوینده) -
- متعدد (چندگانه) - محسوب می شود (به شمار می آید) - منجر می شود (می انجامد) -
- متنوع (گونه گون) - وضعیت (چگونگی) -
- تقلیل (کاهش) - تکثیر (افزایش) - غالباً (همواره) -
- مخصوص (ویژه) - اتصال (پیوستن) - رابطه (پیوند) -
- مربوط (وابسته) - زایل کردن (ستردن) - مقدمه (پیش گفتار - سرآغاز) - مرکز نقل (گرانیگاه) -
- مستحضرید (آگاهید) - طریق (راه - شیوه) -
- مطالعه (بررسی) - تحقیق (پژوهش) -
- نحوه (روش - شیوه) - ممکن است (شاید) و...

بیش از بیست سال است که سرگرم خواندن، نوشتن، ترجمه و ویرایش در زمینه های پزشکی و تشخیص آزمایشگاهی هستم. روزی نیست که افسوس نارواکاری به فرهنگ و زبان ما، از سوی بسیاری از رسانه های گونه گون را نخورم. روزانه هزاران بار در رسانه ها، واژگان ناهنجار بیگانه نوشته و یا بازگو می شود. این واژگان مایه ی آلودگی روان است، زیرا این سخنان ناهنجار در ناخودآگاه ما، بیگانه به شمار می آید و با روان ما همسازی ندارد. هر نژادی دارای ویژگی های فرهنگی و روانی خود است که با زبان از نیاکان گرفته است.

زبان فارسی تنها زبانی است (همراه با گویش های گونه گون و زیبای خود در جایجای کشور) که توانسته است، از آشفتگی ها و نابسامانی زبانی تیره های یورشگر و بیگانه، چهار ستون خود را راست نگه دارد. این پدیده و امدار استادان بزرگی است که پیش از ده سده در این بوم رنج بازسازی زبان خود بر خود هموار نموده اند. بی گمان در این میان از سوی نافرهیختگان و یا دشمنان زبان فارسی، بخشی از شاخ و برگ شاداب این زیباترین درخت تنومند جهان به لکه هایی آغشته گشته است. گفتنی است هر زبانی، دارای ویژگی هایی است که برای کارشناسان زبان دلچسب است. از دید زیبا شناختی زبان فارسی هم در این باره جایگاهی والایی در جهان دارد. آرایش زبان با واژگان ناشایست بیگانه به راستی ناروا است.